

NYIRI KÖZLÖNY.

Társadalmi és ismeretterjesztő hetilap.

Szerkesztői iroda

hova a lap szellemi részét tárgyaú küldemények intézendők :
Selyem-utca 856. sz. a.

Kiadó-hivatal :

Nagy-Orosi-utca 993. sz. a.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak :

helyben házhoz, Jordva vagy postai szétküldéssel !
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 " "
Évnyelgedenkint 1 "

Hirdetések díja :

Minden 5 hasábos petti-sor vagy ennek térfoglalata egyszeri hirdetésért 5 kr., többórás hirdetésért 4 kr. minden beiktatásnál. — Bélyegdíj minden ígatasért külön 30 ujkr. Nyilttérben minden háromhasábos garmond-sor 20 ujkr.

A temető.

(Vége.)

Legyen szabad ez alkalomból pár, a temetőkérdéssel kapcsolatban levő eszmét szellőztetnem.

A nemes városnak első közleményében érintett határozatában főszempontul állapított meg az új temető kijelölése.

Oh bár, az életben széthúzó vallási felekezetek torzalkodásának eléggé érezhető csapása után, szállná meg a tisztelteméltó küldöttséget a testvéries közlekedésnek szentelke, hogy adná meg a békés együttörökladhatást legalább azoknak, kik a közdelem teréről örökre léleptek, — és adná meg az együttvárokozhatást a közösen remélt feltámadás új és boldog életére, legelőbb is az életben maradtak és azok utódai közt!

Ezt pedig tehetné a közös temető kijelölése által*).

Mi áll ellent, belátni, miszerént a szellemi művelődés és felvilágosodottság sugára, mindig nemesebb fényvel koszoruzza az ember homlokát, és így előretörékvő polgárzatunkat is, önmaga és a világ előtt, mint az anyagiak utáni törekvés sikere, bárha az az arez hájfényéből tündököljön is? Mindkettő legyen igyekezetünk tárgya.

Vajjon az élők, lelkéhez nőtt egy, vagy más hitágazati ányéklatra, mi veszelézetéssel volna, a halottaknak a közös temetőbeni hallgatag együttphenése? És sértheti-e a józan értelmű vesztet, kegyeleti adójának feledhetlen halottja iránti lefizetésében az, ha az általa emelt ékes sírkereszt, vagy emlékszóbor közelében, egy egyszerű fejfára, vagy épen héber feliratu sírkőre borulva hullatja egyik-másik gyászoló a szeretet és emlékezés könyűit?

Én, az emberiség közérzetébe vetett hitemben, vallom hogy nem; sőtinkább fokozza ezt.

De kell, hogy a kiengesztelődésnek és kölcsönös türelemnek eme kertében, a békés együttphenés valóban csendes és háborítatlan legyen.

Városunk temetői, hol az én véremnek porai is várják a kikeletet, s bennök porló halottaink, mindez ideig nem voltak egyebek, mint a kegyeletlenségnek, az élők elvadult, telhetlen kapzsóságának, a hiénatermeszteti halottrablásnak gyakorlóterei s tárgyai, amaz aljas jellemű római császársarnok életszabálya szerént, aki előtt a jövedelem, akármilyen büzhödöt piszkókból is, kedves illatu volt. Ez jajt kiált műveltségi fokunkra. Nincs ott mainap is semmi szent. Az élők virasztó szeretetének díszes emlékei, csak rövid életű tünemények. Baromi lábbal van összegázolva a kegyelet oltára. Fájdalmas könyhullással visszük oda kedves halottainkat; s hogy virágzóok síromaikban az emlékezet, gypet, virágot, előfát tenyésztenék fölöttük: de lelegeli a gypet az ott szabadon kóborló

barom, szétapossa a virágokat a szivtelen suhanc, és alig várhatja az emlékfák sudarodását, nekikont fejszével a kapzsi telhetlenség, és vitetik véghez oly dúlás, melyre vérzik a feledni nem tudó apának, testvérenek s árvának szive.

Valóban, itt volna az ideje, hogy vége szakíttassék az ily szilaj kegyetlenségeknek. Az új és közös temető magasztos eszméje, s a humanizmus és civilizáció nem engedik meg, hogy tovább is hideg kedélytelenséggel nézzük el az ily vad tatárkodásokat. Biztos tégla fal kerítést követel a szelid indulatu kegyelet temetőnk körül, és azokba lakot a kertész-felügyelő számára.

Vége, ha halottaink porai iránt is van kötelességünk, mennyivel élénkebb kötelességérzetnek kell helyet foglalni az életnek örvendő ember szivében azon halottak iránt, kikből a lélek alig szakadt ki, vagy talán ki sem szakadt még igazán, s kiknek hűlő arczaizhoz, gyászoló fájdalomunknak egész keserősége köt még bemünkét?

Halottháznak szükségességét a temetőben, lehetetlen be nem látni.

Nem akarom a szives olvasó érzelmeit marczangolni azzal, hogy bevezessem a szegény ember szük terjedelmű, dohos házikójába, ahol rendes körülmények közt sincs elég levegő a család számára; most pedig egy családtag büzhödöt teteme is a terítón van. Az imént szeretettel ölelt élőket veszélyel fenyegeti a kedves halott!

Másutt ragályos nyavalyának lón marta a háznép egyik tagja; s még háznál a halott, már kipérezte a halál a másikat is, az ártalmas kigözölgésnél fogva.

Óvjuk a még fennmaradható szükségesség élet. A hirtelen halálósnál lehet, hogy nincs is végkép kialudva, csak elrejtve az élet, melynek lappangó szikrája még ismét kigyullhat.

Mily jótétemény, mily kipótolatlan szükség ily esetekben, a temetőben a halott-ház, hová az elhunyt letehető, és ahol tisztesség, ünneplés állapottban, eber felügyelet alatt tartható volna, a kétségtelen halál jeleinek beálltúg.

Bizonytal a kegyelet, melynélfogva a felékesítve kiterített halottat látványul kitenni szokták, mitsem szenved, ha magát egészségi szempontoknak alárendeli.

Dr. Szabó Dávid.

Szabolcsmegeye bizottmányi gyűléséből.

Nagy-Kálló, május 2, 3, 4.

Főispán ur ömeltósága, meleg szavakba foglalt szivélyes üdvözlétének kifejezése után, felhívja a közgyűlést a magyar honvédség főparancsnokának, József főherczeg öfenségné, folyó hó 8-án e megye kebelében, Nyiregyházán leendő magas megjelenésére s fölkeri a közgyűlést, hogy a nagy vendég elfogadása iránt intézkedjék.

E figyelmeztetés és felhívás, a közgyűlés részéről általános örömmelzettal vétetvén, öfenségné elfogadására s tolmácsolására azon hódolatteljes tisztelgetnek, melylyel e megye közönsége Magyarország feledhetlen emlékü nádorának fia s honvédségünk főparancsnoka

iránt, aki hazánkhoz rokonszenvének oly számos tanujait adá, 195 tagból álló küldöttség bizott meg. A tisztelő küldöttség vezetésére főispán ur ömeltósága kértet fel.

Előterjesztett kormányzó alispán ur időszaki jelentése, melyből örömmel értesült egy a közigazgatási mint a közegészségi és közbiztonsági ügyek kedvező állásáról. — Felemlitetett az e folyó évi ápril 18-án Huguaj községében végbement szerencsétlen rablási eset is azon megnyugtató jelentés mellett, hogy a tettesek egyike, névszerént Fodor Ferencz rabló Nagy-Iványon már el is fogottat.

A jelentés éríti, hogy az ezévi újonczállítás f. é. márczius hó 10-én befejeztetvén, az állandó hadseregi jutalék teljes fedezése mellett, 511 újoncz állítottat a honvédségre.

Előterjeszté jelentéstevő alispán ur, hogy a Tiszafolyam által Eszeny község határában átszakasztott védgátak megnyugtató állapotba helyeztettek; s ezzel kapcsolatosan bejelenté, hogy az Öfelsége által, magán pénztárából a vizkárosultak fölsegelésére kegyelmes adományozott 500 frt. a magy. kir. belügyminiszter utján e megye elnökségéhez megküldetett s hogy a segélyre szorultak összeírása iránt már intézkedett.

A bizottmány köszönettel fogadta Öfelségének ez atyai szeretete mellett nyilatkozó kegyes cselekményét s egyszermind felkértni határozta belügyminiszter önmagmeltóságát, hogy Öfelsége legmagasabb szine előtt kegyeskedjék kifejezni a segélyt nyert szerencsétlenek hálás köszönetét; elsőalispán ur pedig a könyörödmányunk kiosztásával bizott meg.

Tudomására hozottat a közgyűlésnek, miképp a cs. kir. 10-ik dzsidás-erzed egyes csapatai, anélkül, hogy erről a megyei hatóság előre értesitetett volna, e megye területén a mult hóban elhelyeztettek.

Ez önkényes eljárás ellen a közgyűlés hangosan tiltakozott s kijelenté, hogy az illető katonai hatóság e törvénytelen eljárását, csak ideiglenesnek tekintti. A megye ebeli jogkörének megóvása végett, e tárgyban a honvédelmi miniszterhez sérelmi iránt fölterjesztése határozottat.

Felhivatik a közgyűlés, a néhai Décsy István halála által megürült törvényszéki ülönki szék betöltése iránti intézkedésre, s egyuttal méltányló figyelembe ajánlatik, az elhunyt ülönk árvaí áll benyújtott kérvény, melyben atyjuk egy-évnegyedi fizetését kegyesen kiutaltatni kéri.

Az e halálózás által üresedésbe jött ülönki szék betöltése, a legközelebbi juliusi közgyűlésre határozottat. Az árva kérelme, tekintettel az elhunyt hosszas szolgálatára s a kérelmezők vagyoni viszonyaira, megadottat s az egy-negyedévi fizetés utalványozottat.

Olvasottat a másodalispánnak, a törvényszék s annak egyes tagjai tevékenységéről és az árvaipntár állásáról kimutatása; valamint a fegyencek létszámáról s ügyállásáról szóló tiszti ügyzési jelentés.

A kifejtett tevékenység elismeréssel fogadottat; ellenben nagy visszatetszést szült az árva-és telek-könyvi ügyek körül föltüntetett hátralek emelkedése, s azon körülmény, hogy Báthy Károly szolgabíró, Árva János letartoztatva levő fegyeneknek még a mult évi november hó 14-dikéről ülésből, kipótás végett, hozzá küldött ügyiratait, mindez ideig vissza nem terjesztette. Fölhivatott az alispán, hogy a földolgozatlan ügydarabok iránt erőlyesen intézkedjék s Báthy Károly szolgabíró a kérdéses ügyiratoknak haladéktalan be-terjesztésére hathatósan utatsa.

A jelentésekkel tartozásban levő küldöttségi elnökök és tisztviselők megszürettetni s tartozásuk lerovására figyelmeztetni határozottat.

Előterjesztetté a közmunka és közlek miniszter leirata, melyben a Körös-Berettyó szabályozási munkálatnak, közmunkaerővel foganatosítása iránt véleményes, fölterjesztés kíván.

E miniszteri intévny, véleményezés végett kiadottat a közmunka s az építészeti állandó küldöttségnek.

* A közös temető már bevégzett tény. Az eszme ismertetése azonban nem csak hogy nem fölösleges, desöt szükséges. Szerk.

CSEVEGÉSEK.

„A jó bor czegér nélkül is elkel.” Régi, igaz dolog, mit minden okos ember könnyen megért. De, hogy a „rosz bor még czegér mellett is drágán elkel”, már ezt nem oly könnyű megérteni; megtenni pedig még nehezebb: noha nem lehetetlen.

Aki talán kételkedik az állítás komolyságában, menjen N.-Kállóba; ébredeljen az ottani vendéglóban: jól állunk érte, hogy mire ebédjét elkölti, már a titok kötetlenül birta fogja.

Nehogy azonban Kállóba egész bucsujárást eszközöljön csevegésin, elmondjuk az újdonsült példabeszéd hűbérét, melynek a múlt héten magunk voltunk tanúi.

Két tisztas külseű polgárember ebédet rendel a fent említett vendégló éttermében. A pinczér felszolgálja az étkeket. Midőn a vendégek a sültet eszik, oda lép hozzájuk a pinczér s három poharat felállít, tölteni kezd a kezében hozott, de nem rendelt, látszólag erős bort tartalmazó palackból a két polgárnak és magának.

Az étkezők váltig szabadkoznak s egyre mondják, hogy ők nem isznak oly erős bort; — de a pinczér nem tágit meg nem isznak; sőt ő maga még jó példával élül: kiütvény saját poharának tartalmát.

Végre jó a fizetés. — Kérdik a vendégek. — Két leves, két sült, két kenyér, egy üveg bor — — számol a pinczér.

A két polgár hol egymásra, hol a pinczérre néz, aki utóljára is kimondja az összeget és zsebre teszi a pénzt.

Ime, így kel el a rossz bor czegér mellett is a kállói nagvendéglóban.

Csakhogy a czegér maga a pinczér, aki még vendégeit kopaszítja, nem restell czegéreskedni!

Erzsébet angol királynő, egykor Schakespeare egy drámája előadásán volt jelen, amikor a nagy költő maga játsza a király szerepét.

Erzsébet megakará tudni, ha vajjon a színház, uralkodói szerepét, bár egy pillanatra is feledné-e, mint egy esetleg zsebkendőjét páholyából a színpadra ejtő.

A színi feljött, szintén akkor adá parancsát egyik főtáncoshoz; de megpillantván Erzsébet kenedjét a színpadon, tüstént rikkant a főtáncosra:

„Mégis, mielőtt ezt tennéd, vedd fel testvérünk kenedjét!”

A királynő a gyors önfeltalálásért, magas megelőzéseknek kegymosolyával jutalmazá a szerepéhez hű színdísz.

LEVELEZÉSEK.

Kis-Várda, május 3.

T. szerkesztő ur! Feltűnő, hogy a „Nyíri Közlöny” annyira nyíri, hogy Kis-Várdában, mely Szabolcsnak szintén egy főhelye, egy írva levelezője sincs. Pedig nincs miért annyira ignorálni bennünket.

Nyíregyházának a törvényszék érdekében mi is segítőtűnk, hacsak közvetve is, ama szabály szerént, hogy: ha te vered az én zsidómat, én is verem a tiedet, úgy vélekedvén, hogy ha nekünk nem adnak törvényszéket, ne legyen sem Kállónak, sem Nádudvarnak.* Továbbá a vasút által nem sokára szorosabban viszonyba lépve, Nyíregyházának számtalan szorossá lesznék vendégei, és fogyasztásunkkal tetemesen emelkedik a város jövedelmét.

Ha tehát a „Nyíri Közlöny”-nek lenne nálunk levelezője, sok szepet és nem szepet írhatna K.-Várdáról. Az intézetek, egyletek úgy születnek itt, mint a gomba. Tanoda, nőnevelde, kaszinó, dalárda, túzóhely, takarékpénztár, gózzalomb, szeláalom stb. egy-mást kergetik, több vagy kevesebb eredménnyel.

Mennyit lehetne például írni a társaséletről? Mennyit csak a gózzalombokról, melyek egyike felgyújtott

csak azért, hogy ne legyen; amennyiben káros volt a vállalat. És hogyszé, midőn a gózzalomb pinczéréből, mely nem éghetett le, mert a túzólok nem engedték, jédbében tűz nélkül, huszerhuzetez szesz párolgott el: holott csak két üres hordó s egy rakás abroncs találtunk között? Vagy a másikkól, mely az ősi népfelédli házak között épült, hol, ha a szomszédasszony vásznát száradni kiteszi, a kőmenybl szórt szikrik rostának késziták; a szomszédok pedig, ha a szikrik épületükre hullanak, vadul rohannak ki és vasváltakkal a szegény molnárt akarják megölni: holott ő annak éppen nem oka, hogy a malom, gonosz természetével együtt, közgazgatásilag engedményeztetett. Ki merné az ő szorgalmi jogát bántani azért, ha egy város elhanyagolt véletlenül?

Mennyi mindent lehetne írni a közletről, hol a folyó perek száma ugyanannyi ezer, amennyi száz a közgazgatás. Azért itt a jog-, a személy- és vagyonbiztonság tetemes védőkre talál; és az eredmény bizony: bár nagyon drága. Ellenben a két, meszáros és korcsmáros nem jönek bírálat alá. Ők ellátják a birka-türelmi érdekelteket, kinek a sületlen zsemlye, a büdös hus éppen oly jó, mint a vitriolus vagy olomérgezes ital.** Mennyi anyag a levelezőnek! Ajánlom azért szerkesztő urnak, hogy fogadjon meg valakiné,*** aki Kis-Várdának szebbik oldalát is feltüntesse; mert van biz itt sok szép is. Ilyenek az ipar fejlődése, az építkezési mozgalmak, és mindenkifelett a művelt közszellem.

X.

ÚJDONSÁGOK.

** József főherceg öfensége holnapi fogadtatása, mint az előkészületek és testületi intézkedések mindenféllel jelzik, igen fényes leend. A megye részről, főispán ömeltóságán élén, egy 195 tagból álló tisztelettel küldött fogadja a magas vendéget. E küldött-séghöz csatlakoznak: Nyíregyháza város községének képviselöi testülete, az ügyvédi kar, a nyíregyházi kaszinó testülettel; s a városi czehek. A Nyíregyházán állomásozó s a tiszti iskolai tanfolyamon itt levő honvédek és a közös hadsergebeli tiszti kar teljes díszben fogadja a magyar kir. honvédpáncsnokot. A tisztelettel küldöttsegeket s egyes tiszteletök és kérvényezöket, a kaszinó helyiségében, mely e czélla fényesen berendezett, fogadja herceg Öfensége. A díszbeid szintén a kaszinói helyiségben fog tartatni.

☞ A májusi ég boris arczal, ködfátyolba burkolozva tünt fel láthatárunkon; mintha nemrég elhunyt testvérjét, a telet gyalozta volna. Felhözsemei nem hullattak ugyan könyökét, a megelőző napokban különben is eléggé megázott vidékre: de egész nap bányos tekintettel folyt el fölöttünk. A napfény, az anyagtermesztet s szelid öröm sugára, csak igen gyérren tört át a sűrű ködfátyolra, hogy a nyíregyházi leányos házak előtt itt-ott fölállított májusfák feselő lombjait, a szerető szívek e gyöngéd nyílváltásait, némi kis fényvel szegje körül. A nemzetek életében is vannak májusi napok, amikor ennyebb a lég, szelidebb a fuvalom, deribetebb az ég s melegebb a sugar... Ily májusi napok a nemzeti újjáéledés, az önszervezedés időközei. Nálunk e két május ezidén is összejött. Vajha e nemzeti élet májusait is követné a közjólét s az általános megelőzések gyümölcsöző nyara!

☞ A szabolcsmezei muzeum, mely Kállóban a főispáni lakosztályokban van elhelyezve, a tudomány és művészet kitünő pártolója s a hazai közművelődés lelkes előmozdítója, főispán ur ömeltósága kezdeményezése s fáradszatlan buzgalma következtében, napontékn gyarapodik. Az érdeklődés és részvét, melyel e szep eszme több oldalról, különösen pedig N.-Kállóban találkozt, a legszebb jövő kötik ez intézethez. Már is több értekez, ritka s bármely országos gyűjteménybe beváló példányval dícseskek s fiatal régisgárt. Ör-

*) Nem csuda, mikor a megye oly határozottakat hoz, melyeknél fogva a megergatatlan italk kimerőjeit a törvényes bírság alól feloldozza; mint közelebb Nyíregyházán is történt.

**) Azt hisszük, hogy aki a földalatti titkos események is úgy el tudja lesni mint X. ur, az a nyilvános téren eseményekről is fog tudni referálni. Kérjük azért e levél érdemes íróját, sziveskedjék többször beközpogtatni nálunk. Szerk.

endők fölött, míg nem egyszerű csendesen elaludt székében. Nem csuda, régóta nem jött már álom szemeire. Hagyjuk öt pihenés s álmadni Irma és Terey Lajos boldogságáról.

II.

Másnap reggel első gondja volt beteg gyermekét meglekinteni, tudakozódni a mult éji nyugalmáról és ha tehető kedélye megengedi, elkezdni a szívszemlélt. Nyírpatakyl két szeliden mosolygó szem üdvözöl. Irma arca még élénkebb és vidorább volt mint tegnap. — Jól aludt az én kedves betegem? — Szólt a figyelem és szereltem hangján a lassankint viduló apa. — Jól, igen jól atyám! — Talán álmódolt is valamit? Mond csak! — Azt álmodtam, mintha Lajos megérkezett volna. — En is azt álmodtam. Ne ez különös. — Bizonyosan nem sokára itt is lesz. Álmaink nem jelenthetnek mást.

— Valóban, néhány nap mulva látni fogjuk őt. Tegnap vettem levelét. Képelem, mint megfériasodott azóta s mily sok tapasztalattal gazdagítja orvostudományi ismereteit? Az ő keze alatt bizonyosan meg fogsz gyógyítani gyermekem. — Azt hiszed jó atyám! En nem. Számomra már nincs gyógszer sehol.

— Ne gyötörd magadat édesem ilyen íjlesztő eszmékkel. Te, és meghalni! Minő balga beszéd a mily beteg gondolat! Nem Írmán, neked élni és örülni kell. Ezt mondom én. Vagy talán meguntál már engem s a halálba szeretnél menekülni előlem. Ezt nem bíhetem az én jó gyermekemről. Azután meg, mond csak Írmán! Nincs neked senki, semmi, amiért élni ohajtánál? — Van édes jó apám.

szagos regészünk Rómer Flóris, főispán ur ömeltósága megkeresése folytán, e napokban küldött ki egy szakértőt, aki éppen most foglalkozik a muzeum berendezésével. Figyelmeztetik Szabolcsmezei művelt közönséget s gyűjteménytartára. Karolja fel és támogatása részént egyenes tárgyak bekielűde, részént látogatásai által. A régiségek pusztá szemlézése, már magában is tanulmányozása a történetnek, az ismeretek e legfontosabb ágának, mely ismeretek nélkül, a legokosabb fő is csak gyümölcsözletlen teke marad.

☞ Az ungvári 36-ik zászlóaljból, altiszti iskolázás végett Nyíregyházára vezényelt honvédek közül nyolcezan, F. é. április 30-án esteli 9 és 10 óra közt, egy nyíregyházi Ábrhós Mihály nevű ifjút, a „Sas” nevet viselő korecsma mellett, minden ok nélkül, anynyira összevagdaltak és szarkáltak, hogy a gyógykezelő orvos jelentése szerént, életéhez kevés remény van. Ez eset annálkébb fellázította a kedélyeket, mert a szerencsétlen ifjú egészen ártatlanul esett áldozatul, egy másik helyett, akit a honvédek, mint maguk bevallották, csakugyan meg akartak verni; és mert a mosiból előde édesanyjának s négy nevelten árva testvérnek ez ifju volt egyik legfőbb támazása s gyámola. Kivánatos volna, ha valahára vége vetnének e katonai garázdálkodásoknak, melyek habár nem is így iszonyu alakban, csaknem minden naposak a hazában. Óka mindenesetre a gyenge fejelemben rejlik. Miért ne lehetne például, az észállásolt legénységhez szintén kaszárnyai rendszabályok alá vonni, s ezáltal megátallni a korecsmázást és az ezzel együttjáró veszenkedéseket? Halljuk, hogy a honvédek a takarodó után csapatunkint járnak az utcákban, a békés polgárokat nyugtalantva. Mindez gyors és gyökeres orvoslást kíván. Reméljük, hogy a nyíregyházi honvédpáncsnokság nem fog kénski a legszigoribb rendszabályok életbevitelével; a vérengző honvédek pedig méltó és példás büntetés alá vonni. A szerencsétlen, támasz nélkül maradt családot ajánljuk a nem keblü emberbarátok szives figyelmébe. Segélyadományokat szerkesztösgünk is elfogad és közzétesz.

☞ A nyíregyházi kaszinói táncestély, dacára a feles számban megjelent közönségnek, igen díszes és fényes volt. Diszét, a kaszinó érdekeit s annak küldetéseszi feladatát szívikön viselő, megjelent urnak és hölgyek, — fényét pedig a táncsterem minden szegletét betöltött s kifogyhatlan jó kedv képezte. A díszbeid helyes tapintata és finom izlése minden ponton föltűnt. A táncsterem valóságos tavaszi vidéké várazsoltatott. A virágok nem csak a terem szegleit s a díszes emelvényét foglalták el. Ott nyitlak azok, a májusi derivel verszenyő hölgyarcok haván. A madárdalt a kedvre gyújtó zene s az ézst és szivet záradó hölgyaknak zengo hangjai pótlák. A virágok körül eszregedező patakotk, a mamák csevegése helyettesítte. Pílangos sem hiányoztak, kik a járó-kelő virágok körül mosolygva fölgyóztak. Ennyi szépség, kellem és öröm közt csupán egy boros arcz, egy bánatos alak tünt fel. O, aki mozgó lelke szokott lenni az ily estélyeknek, márvány arczal, redős homlokkal járt fel-ala. Talán mondanak sem kell, hogy e férfiún, a kaszinó-egylet jelenlegi fíradhatlan, lelkes, elnöke T. Kralovánszky Móricz ur. Mindenki tudja, mennyit tett e férfiún a nyíregyházi kaszinó érdekében. Tetteinek, fáradozásainak rugója, az általa megmentett kaszinó felvirágoztatása volt. Elismerés, s jutalom fejében nem kíván egyebet, mint hogy őt némes törekvéseiben minélkébb támogassák. Epen ezért fájt lelkeének azon hűdeség és közöny, melyet az ápril 29-iki bálbán tapasztalni kénytelen volt. Már magában egy hiba az, hogy a kaszinói tagok közül igen sokan nem járultak eme bál, illetőleg a zászlóra tüzők czél emeléséhez; mint szintén az is, hogy a bál-részvényesek nagy része elmaradt a táncestélyről. Mint halljuk sokakat a betegségek s a távollét tartott vissza a megjelentéséről, ami nagy mérben enyhíti a vádat és nehezítést. Nem is tudjuk feltűni Nyíregyháza művelt közönségéről, hogy ahol közönsé s hozzá nemes czélról van szó, ott holmi kicsinyes és hü okokból, visszavonulással az úgynevezett ártáni kívánna. Reméljük, hogy a legközelebbi jövőben színdenek e foltévsúnket igazolni. A táncestély számlagos eredménye nem érkezvén kezünkhez, még ezuttal nem közölhetjük azt.

— Ugy-e van. No ez igen szép; ezen véghetetlen örülök. Hát ki az, mi az? Ki vele!
— Te vagy apám.
— Jó, jó. De ez nem elég. En már úgy is nem sokára elköltözök körülöd oda, hol drága anyád vár rám. Másért kell nekem élned gyermekem; egészen másért.
— Nem értelek atyám!
— Nem-e? Lám, lám; meg hamiskold is. Jó, ne szólj tehát semmit; majd beszéllek én. Hátha Lajos azt írta volna levelében, hogy ő téged meggyógyít egy föltét alatt, ha t. i. nőül megysz hozzá?
A beteg arca e szavakra hirtelen kigylt; de csakhamar visszanyerte előbbi színt s mint akivel misem történt, egész komoly nyugodtsággal mondá:
— Honnét tudod ezt?
— O már rég boldog férj atyám!
E néhány szót oly szenvedő és fájó lemondást jelző hangyomattal ejte ki a beteg, hogy az apa önkénytelenül ugrott fel ülöhelyéből és sietett gyermeke ápolására. De a másik perczben már mosolyra nyitlak a beteg ajkai s Nyírpatakyl nyugodtabban ült vissza helyére gyermeke mellé.
— Hátha nem boldog férj? Hátha még csak nem is férj? Levelelben szóval sem emlékezik nejről. Sőt örömelde átla beegyezését azon ajánlatomba, hogy néhány hónapot töltsön körünkben.
Ily, nem egészen alapelküli okoskodásokkal igyekezett a szerető apa ellensúlyozni leánya véleményét Lajosról.
Irma azonban igen keveset látszék gondolni a tárgyra, mely mellett Nyírpatakyl oly kifogyhatlan szó-

T Á R C S A.

Melyik volt jobb?

Eredeti beszély.

(Folyt.)

Ezután Nyírpatakyl előhozta a leveleket s örömmel gyözött meg Terey levelének megérkeztről. — Most már teljes megnyugvással megyek haza. — Szólt az orvos, miattal kalapját és sétabotját keresse elő. — Irma kissazonny meg van mentve. — Sugá Nyírpatakylhoz és távozott oly gyorsan, hogy Nyírpatakyl alig viszonzhatta üdvözlését.

Különös! — Törpenkedék magában Nyírpatakyl, az orvos eltávozásán után, fel-alá sétálva szobájában. — Ez a Dolhny egészen kiforgatott kérdézőköszöveivel. Minél tovább gondolkozom ezeltatos szavai fölött, annál hajlandóbb vagyok azoknak hitelt adni. Lajos okos, művelt és csinos fú. Miért ne szeretett volna bele Irma? Hogy előtem nem árulta el titkát, s nem közele velem érzelmet, nagyon természetesnek találom. Mi férfiak nem igen értünk ehez. A leány inkább hajlik anyjához s az anya már női tapintatánál fogva is előbb belát a fiatal leány szívbe és lélekbe. Szegény Írmánk nem volt senkije, kivel tudathatta volna érzelmetét, később fájalmait! Hiszen én csak örülök e frigynek. Szegény, árva szenvedő gyermekem! No de még minden jóra fordulhat. Ha Lajos nem vette el az ezt a pesti leányt, s Irma csakugyan szereti Lajost: egy szó anyny mint szá! öszvedom őket. Így. Hanem vigyázz öreg! Előbb tapogatózni kell Irma szívecskéje körül.

Az öreg ur addig törte fejt leánya sorsa s a te-

— **A szabolicsmegei takarékpénztár ügyvédjéül, Szesztay Károly és Molnár Pál** jelölték elölénben, ifj. Szikszay Pál választotta meg 99 szavattal.

× **A közérkölségére** egy szépvilágot vető ténny hozunk közudomásra, mely közelb Nyíregyházán történt. Egy 7—8 éves fiúcska a „buzatér”-en áthaladtában egy, czilinder órárt talált, melyet azonnal átadott tanítójának. Sokáig éjlen a derék becsületis kis találó szüleinek öröme s a társadalomnak dísze!

Y **Nyíregyházán** tegnap ismét tűz ütött ki a szénatérben egy nyeregyártó háznál. A tüzezet részleteiről még most mitsem tudhatni.

Q **A Nagy-Kállóban** tavaly alakult s folyóvást fenálló hűsmérő-társulat ellen irányzott, lapunk mult számában közölt megtámadás alaptalanságát feltűntető helyreigazításból, örömmel értesültünk arról, hogy az ama compromittál sороkban kifejezett vád korántsem oly sötét, mint az egyelőre látszott. A megtámadott társulat ugyanis, saját igazolásul előadja, hogy miután a tavaly márczius hónapban, a hűsvágot alkonyhatótt vállalkozók abeli nyilatkozatát, melyszertől a hűs fust-fájának 22 királyi kiszolgáltatás csak áprilho 1-ig hajlandók teljesíteni, azonnal pedig a káliai rendetlen hűsfogyasztás miatt, 26 kron adni nem képesek, az ellenőző városi bizottság el nem fogadtatá; még e gyűlésben elhatározottat egy részvénységű alakítás, mely az ily önkénykedés ellen gátul szolgáljon. A részvénységű megalakulván, 1870. áprilho 1-től 20 —22 kron váltakozva, mérte a hűst. Minthogy azonban, e társulat csak praeservatív-szer gyanánt alakulván egy évre, az év vége felé elhatározta a hűsvágot más vállalkozók kezébe adni, természetesen elfogadott ajánlattal mellet. A pályázat ki is hirdettetett; azonban csak egy, el nem fogadható feltételhez kötött ajánlat érkezett be: a városi elöljáróság ez egyetlen ajánlatot elutasítja. Ekép a részvénységű társulat ismét kénytelen volt megalakulni újabb egy évre, a husnak régi ára továbbra is meghagyatván. Ez évi áprilho 25-től azonban, hogy egy, Nagy-Kálló polgárait egyenlően terhelő rendes kiadás, más alap hiányában, fedezve legyen, a városi elöljáróság egyetértőleg, a hűs ára 2 krral emeltetett. A társulat tehát tulajdonképen nem 24, hanem csak 21 kron mérte a hűst; miután 3 kr. városi közös költségű fedezésre fordították.

** **Népevelési viszonyainkra** igen sötét színt vet a napunknak nagyobb terjedelmű nyeros iszkóság a nép alsóbb rétege közt. A szeszis itatók rendentű élvezése, nemcsak a lelket tomptán, hanem az erkölcsi életben is roppant pusztítást tesz, ezenfelül a nemzedéket izenük korosítja s satnyítja, az elszegényedést pedig siettet. Csaknem minden lepton-nyomon találunk ily sötét képekkel, és mégis folyóvást összehitt kezekkel nézzük, mit pusztul és vész körülöttünk a nép. Nehogy valaki féltől kapotnánk gondolja e felajudulásokat: tényekkel is szolgálnak. Közélebb Halász közszéiben megfordulván, a nép erkölcsi és vagyoni helyzetéről tudakozódsunkra azon levero választ kaptak, hogy Halászban magában évenként 20,000 akó spirítusz fogy el. Azt hisszük, ehöz nem kell kommentár.

— **A nyíregyházi zöldség-piacz,** f. é. májusho 6-odiktól kezdve, a nyár tartamára, a nagyteri sétányról, a régi „mádtér”-re tétetett át.

× **A nyíregyházi nagyvendéglői állást,** mint haljánk, rövid időn szétbontják, ami annál inkább valószínű, minthogy annak anyagjai az építendő új nagyvendéglőhöz fognak felhasználítani. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy a koronapülletben levő boltok ezidén már nem fognak bérebe adni.

** **Helyreigazítás.** Lapunk közélebbi számainak újdonsági rovataiba egy nem épen értelemszerű, de annál is kényesebb sajtóhiba csuszott be; illetőleg egyik újdonságunk, a helyszéke miatti rövidítés következtében, lényegesen megsemminkítva állítottat össze. Ez újdonság a Fejér Imre k. és v. ügyvéd esküvőjét tartalmazó volt, melyből, a ritka boldogságot ért apa örömet színező sorokon kívül, a boldog apa kedves és mélyen Jolán leányának Czikel Eduárd huszár főhadnagy ural ugyanaz alkalomból történt összekelése vonatkozó rész is kimaradt. Ez ártatlan hibából azonban, korántsem következik, hogy az első jelentésünk-

bőséggel karoskodott, mit látva az apa, egyidőre megadta magát s nem szót töltő Lajosról.

Fölösleges is lett volna minden további okoskodása Nyírpatyaknak e tekintetben; mert pár órányegy múlva, Lőrincz a házi szolgáló egy vendéget jelentett be, aki senki sem volt más, mint a kedves várt vendég, Terney Lajos.

Irma még nem tudta, hogy kivel van egy föld alatt.

Nyírpatyák, ki maga is meg volt lepetve Terney ily gyors megrézkedése által, gondosan került minden olyast, amivel elárlhatna volna a vendég kiletét.

Irma hallotta ugyan a kocsizőrejt; gondolt is valakire: de a gondolatának egy hanggal, egy tekintettel sem adott értelmet, vagy kifejezést.

Nyírpatyák igen szívesen fogadta Terneyt, aki a már részre elkészített lakosztályt csakhamar elfoglalván s abban elhelyezkedvén, sietett vissza a rá való házi urhoz.

— No ez igen derék tett volt tőled öcsém, hogy úgy meglepélt bennünket. — Fogadta Nyírpatyák Terneyt, erősen megrázza ennek mindkét kezét.

— Annak csak a lassu postai közlekedés az oka, kedves bátyám, mely ellen most világszerte oly sok a panas.

— Vigye tatár a postáit; csakhogy itt vagy.

— Hát Irma; hogyan van Irma? Csakugyan oly veszélyes a baj, mint bátyám írta volt?

— Veszélyes, nagyon veszélyes volt biz az öcsém; de pár nap óta csudálatosan jó és kedező fordulatot vett. Dolnay valahára rájött a baj okjára, mint ő állítja. Majd meglátjuk. Előre is figyelmeztetek, ne állközzél meg az öreg doktor sajtásfogas orvosi észletein és véleményein. Neki különös fogalma van Irma bajá-

ból kimaradt új pár neve, a boldogság könyvéből is kimarad. A nemese önzetlen szeretet, mely a két lelkét egyénységnek eljegyzette, már rég beirta nevéket e könyvbe.

Lapunk bezártok érkezett távirat szerent, József főherczeg önének Nyíregyháza jövetele, közbejött akadályok miatt, elmarad. Az e hírről tudomást nem vehetett vidéki küldöttségi tagok és magánosok kedveért, holnap a Sóstói fürdőhelységben közelebb rendeztetik.

KÖZGAZDÁSZAT.

Nyíregyháza, május 5.

Nyíregyháza város képviselői gyűlése által, legközlebbi tanácskozása alkalmából kiküldött azon bizottságnak, mely a város tulajdonához tartozó királyi kisebb haszonvételek bérleti feltételeinek elkészítésével lett megbízva, kétségekívül igen fontos feladatot jutott; amennyiben azt, nemcsak a jelen viszonyokból kifolyólag, hanem a városunk közéletében nagy változást előidéző jövönök milder kigondolható körülményeit, esélyeit, lehetőleg megfigyelve kell megoldani s a bérleti javaslatot elkészíteni: hogy a város és lakosság érdekei egyaránt megóvva s amennyire lehet a jövőben is biztosítva legyenek.

Távol minden irányadái szándéktól; sőt megbízva a küldöttség tisztelt tagjainak nemes gondolkozásmódjában, s a város érdekeit önzetlenül előmozdító törekvésében: csupán egy tekintetben ohajtom a t. küldöttség becses figyelmét felhívni.

Igen jól tudja a t. küldöttség, hogy a Nyíregyházán évenként négyszer tartatni szokott országos vásároknak, a városba leendő áthelyezése tárgyában, egy számos aláírással ellátott kérvény nyujtatott be a képviselői testülethez.

E kérvény, illetőleg az abban megemlített országos vásároknak, ezentul a város beltérében leendő megtartási kérezi jelen szövegelem főirányát.

Nem czélem e kérdés fény- és árnyoldait kutatni. A t. bizottság és képviselői gyűlési közlőben is belátó megfontolás alá vevén azt. Amiyit azonban határozottan mondhatok, hogy az, a lakosság általános ohajtása lévén, figyelmen kívül hagyni vagy épen elejteni, a nagy közönség érdekeinek egyenes veszélyeztetése nélkül, nem lehet.

E kérdésnek a közohajtás szerentí gyors és tapintatos elintézése annál inkább kívánatos, minthogy jelenben egy nagyobbszerű és tetemes költségbe kerülendő vendéglőnek fölépítése terveztetik, melynek keresztülvitelet s mielőbbi létesítést, daczára a létező pénzügyi nehézségeknek, minden értelmes s a város szellemi és anyagi jólétét szíven viselő polgár teljes lelkéből ohajítja.

ról; amivel én most téged nem utatlak. Majd elmondja ő. Csak arra kérék, nehogy elmosolyog magadat beszéden; amit azonban igen nehéz lesz megállanod. Mielőtt tehát Irmahoz vezetnék, engedd meg, hogy Dolnay után küldjék. Fontos okaim vannak előbb a betegem nem mutatni be neked, míg Dolnayval nem értekeztek.

— Amint kedves bátyámnak tetszik. Mig dr. Dolnay eljött, addig Nyírpatyák mindent kikérdezett Terney Lajostól, sorsa, családi viszonyai és terveit felol.

Alig tudta elpalástolni, a gyermeke boldogságáért reszkető apa fölötti örömet, hogy Terney Lajos még mindig nőtlén.

Áttértek Irma betegségére is. Az orvosi vényeket mind előhozta Nyírpatyák s megnutogatta a fiatal Aesculapnak, kinek értelmes megjegyzései és tapintatos kérdézőkódásait nem győzte ellegye csudálni Nyírpatyák.

Eközben dr. Dolnay is megrézkedett.

A kölcsönös bemutatás és ádvözlés után, csakhamar áttértek Irma betegségére.

Az öreg Dolnay egész fiatalit tüzelle beszélt e utóbbi észleteit betegre körül. Elmondta, hogy a csodálomig rész után jött; mert a betegség nem mint eddig hitték, az agybanban, hanem valamely titkos lelki fájdalomban rejlik, mit ismét egy bizonyos szívbéli érelem idézett elő.

Terney sejté ugyan a bajt; de a beteg megtekintése előtt, tartózkodott azt nevéni nevezni. Annnyit azonban ő is kijelentett, hogy a baj korántsem oly veszélyes, mint ő is gondolta.

A megtekintés másnapra halasztatott.

(Folyt. köv.)

Én úgy vagyok meggyőződve, tartassék bár e meggyőződésem helytelennek vagy épen nevétségnek, hogy e kérdéstől igen sok tekintetben s nagy mértékben függ városunk anyagi és szellemi előhaladása.

Szándékosan érintem a pénzügyi nehézséget, és pedig azért, hogy az emiatti agályt, részben eloszlatathatónak tüntessem elő, már azon önként ajánlkozó kedező körülmeny által is, mely az országos vásároknak benn a vásárban leendő tartásával kínálkozik.

Itt van tehát az alkalom, eleget tenni a közohajtásnak egyrésztől, másrésztől a jelentékeny összegbe kerülő vendéglőnek jövőjét, vagyis jobban, az abba fektetendő tőkének kamatait biztosítani s ekép a látszólagos pénzügyi nehézséget ezton is megoldani.

Fölösleges magyarázgatnom, hogy a városban tartandó négy országos vásár, mennyire emelné a vendéglő jövedelmét; és hogy a Benko- és Kolbenhayer-féle terv szerentí vendéglő, mily befolyással lenne az országos vásár lendületére: miután ez a dolog természetéből önként következik.

Kétségtelen tényként emelkedik ki tehát, hogy a város beltérében tartandó országos vásároknak s az építendő nagyvendéglőnek egymásrai kölcsönös hatásának eredményéből, ugy a városra, mint az egyes lakosokra kiszámíthatlan előny és haszon háramolna.

De még a nyíregyházi vásároka utalt, tehát már ezért is figyelemre méltatandó megyebeli vidéki közönség érdeke is fokozódnék vásáraink irányában. Már a kényelem beszállhatás s a vásár közelsége, százzakkal szaporitná időnkint a vásárlatogatók számát.

Nem kell ahoz sem jóstehetség, sem pedig valami mélyesleges számtani művelet, hogy bárki is beláthassa, hogy e két ügynek érintett módoni keresztülvitele, mily eredményeket állítand elő.

Midőn e kettős érdekű ügyet az igen tisztelt bizottság becses figyelmébe újból és ismét ajánlani bátor vagyok, teszem azt azért, hogy városunk fölvirágzásához egy porzemm el én is járuljak.

Dixi et salvavi animam meam.

—sz —n.

Forgalmi kimutatás

a szabolicsmegei takarékpénztár-egylet 1871. évi april haváról.

B e v é t é l:

1871. mart. 31-ről áthozott készpénz	10571.80
6% betét	20659.37
5% betét	12758.65
Visszafizetett váltók	136828.—
Leszámitolási kamat	3301.—
Kezelési díj	1105.12
Nyomatvány-díj	266.66
Könyveske-díj	1.40
Részvényátírási-díj	1.—
Késedelmi kamat	176.87
Hazai pénzüzeteknél elhelyezett tőke	15000.—
Összeg	201258.08

K i a d á s:

6% visszafizetett betét	10772.58
6% folyó kamat	83.29
5% visszafizetett betét	16891.07
5% folyó kamat	141.57
Váltóra	162241.—
Tisztíztetés	266.66
Költség	57.80
Napibiztosí díj	22.—
Osztalék	1665.—
Adó	25.25
Pénztár-maradvány 1871. april 30-án	9091.96
Összeg	201258.08

Káthy Károly

2-od könyvezető.

Ferenecz Gyula

könyvezető.

— **Nyíregyháza, máj. 6.** Hetivásárunk igen élénk volt. Kínalt és kereslet versenyezni látszott egymással. A vidéki termelők szép számmal voltak képviselve. A terményesnekoi ügyvönözök következő árakat iktattó se mai napról: rozs 80 fontos piaczár á 2.85—2.90, kereskedési ár 2.95—3 frt, 82 fr 3—3.5 kr; buza piaczár á 4 fr, keresk. ár 5.50; árpa 1.90—2 fr; zab 1.80; tengeri 2.50—2.60; köles 2.50—2.60; káposzta-repce 6—6.25; mák 23—24; olaj 20k—20k; ker. ár 20—20k.

— **Sürgöny forgalom.** A nyíregyházi táviradi állomáson, a mult aprilis hóban feladott a pénztárnál 881, érkezett 781, áttáviratozott 34, összesen 1696. A feladott távsürgönyök utáni díj tesz 397 frt. 08 kr.

— **A hatvan-szólnoki vasut** kiépítése iránt Sepper János és a magyar-angol bankkal kötött szerződést, Ofelése helyben hagyta.

— **A magyar vaspályák üzletforgalma.** Ez év első három hónapjában szállított: a salgó-tarjányi pályán 65,840 személy, 2,827,529 mázsa teher; a hatvan-miskolczi 35,400 sz., 959,064 m. t.; a zákány-zágrábi 15,673 sz., 171,735 m. t.; a m. k. állampályán 116,913 sz., 3,978,328 m. t.; az első erdélyi pályán 70,163 sz., 1,187,200 m. t.; a m. k. állampályán 34,820 sz., 428,650 m. t.; a kassa-oderbergin 31,939 sz., 1,115,409 m. t.; a tiszavidéken

196,789 sz., 4,434,390 m. t. Összesen: 460,624 személy és 11,123,987 mázsa teher. Az összes bevétel személyszállításánál 541,258^{ma} frt.; a teherszállításnál 2,085,311^{ma} frtra rug.

— **A magyar államvasutak** felügyeletével egy igazgatótanács fog megbízatni, melynek elnökeül, hirszerént Weninger Vincze a magy. által. hitelbank igazgatója van kiszemelve.

— **A magyar kir. állampályákhoz,** az üzletigazgatóság újabb intézkedése szerint, ezental csak oly gyakornokok, szolgák s napdíjasok vétetnek fel, akik egészségi állapotuknál s testalkatuknál fogva a

pályaszolgálatra alkalmasak. Az ily állásokérti kérvényekhez tehát jövőben a pályatorvosi vélemény is melléklendő.

— **Érték- és váltó-árfolyam** a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén máj. 6-án. 5% metalliques 59. — 5% metalliques máj. és novemberre eső kamattal 59. — 5% nemzeti kölcsön 68.60 — 1860-iki államkölcsön 96.80. — Bankrészevények 743. — Hitelrészevények 279.20. — London 125. — Ezüst 122.50. — Cs. kir. arany 5.89% — Napoleon d'or 9.91%.

Felölös szerkesztő: **K. Kmety István.**

HIRDETÉSEK.

Házeladási-hirdetmény.

(13) 3-1

Nyiregyháza városában, a Nagy-Kállói-utczában, 1058-ik szám alatt fekvő több szobából álló

LAKHÁZ és UDVAR

szabad kézből eladandó levén, — a feltételek Rudics János urnál tudhatók meg; az alku iránti végmegállapodás azonban Czirbesz Sámuel urral (lakik Jolsvan 324. szám alatt) érvényesíthető.

HIRDETMÉNY.

A téthi szeszgyár, hozzá tartozó 4 hold belsőséggel, minden ott fennálló épületekkel, 8 db igás ökrrel, minden szeszgyári és gazdasági eszközökkel, f. évi május hó 25-én a helyszinén a tulajdonosok által el fog árvereltetni. (17) 3-1

KÖSE-ELADÁS.

30 db rendkívüli nagyságu és hosszu finom gyaratolt-gyapjas

hágó-kos (16) 3-1

a nyiregyházi Búza-vásáron levő 330-ik sz. ház udvarán eladás végett van kiállitva. Ugyanott a tulajdonos Mandel Albert-nél e tárgyban bővebben értekezhetni.

Legelő-haszonbérlet.

A harangodi pusztán Nagy-Kálló alatt 400 hold — részint ugar. részint tarló — legjobb minőségű legelő, őszi szántásig haszonbérbe kiadandó.

Értekezhetni N.-Kállóban a tulajdonosnál, Nyiregyházán S. Kohn Hermannnál.

N.-Kálló, 1871. ápril 28-án.

(13) 3-2

Kállay Ákosné.

ILLINCZ GYULA

(előbb ifj. Csáthy Károly)

könyvkereskedése

Nyiregyházán (8) 3-3

ajánlja ujonnan berendezett magyar és német kölesönkönyvtárát; továbbá mindenféle papir-, iró- s rajzszközökkel dűsan ellátott rak-tárát. Víztkártyák (carte à la minute) elkészítésre is felvétetnek a legolcsóbb áron és a legrovidebb idő alatt.

NICHOLSON W. N.

mezőgazdasági gépgyárnok Newarkból, Angolország,

fölvívja a t. ez. gazdaközönség becses figyelmét újabb és javított gyártmányaira és ajánlja, különösen Magyarország földjeihez alkalmasított

LOCOMOBILEIT ÉS CSÉPLŐ-GÉPEIT

ugymint Samuelson-féle arató- és kaszáló-gépeit és mindennemű gazdaszati gépeket.

Képes árjegyzékkel mindenkor szivesen szolgálók.

Ügynöke Nyiregyházán

Englaender Sámuel.

(11) 3-2

